

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 148.

Sjette Sessjons anden Samling.

51de Møde.

Fredagen den 9de Marts.

(Forts.)

Indenrigsministeren: Jeg har den modsatte Overbevisning af den ærede sidste Taler. Det er ganske besynderligt, at den ærede sidste Taler, som ved den foregaaende Behandling vidtløftigt udviklede, hvorledes den rette Maade at lære paa skulde være hos Landinspecteurerne, nu synes at kaste Brag paa den for den omhandlede Post paatænkte Mand, der netop er bekendt for at have udført de allervigtigste Forretninger, og netop ogsaa er bekendt derved, at der fra hans Skole er udgaaet de dygtigste af de yngre Landinspecteurer; det er imidlertid en Personligheds-sag, og er der en Trang til, at en saadan Undervisning skal finde Sted, saa maa det dog overlades til Regjeringen paa sit Ansvar at vælge de Mand, der anses for tjenlige dertil. Naar den ærede Rigsdagsmand mener, at han forstaaer bedre end Regjeringen at bedømme disse Mand, saa maa jeg lade det staae hen; men jeg troer, at det er Regjeringens og ikke hans Sag at afgjøre, med hvem Posten skal besættes, hvis den forøvrigt anses fornøden. Jeg maa forøvrigt beklage, at den ærede Rigsdagsmand for Kiøbenhavns 6te Valgfreds (Steen), som sidste Gang talte for Sagen, der staaer den allernærmest, idet han i Diebliffet fungerer som Medlem af Examencommissjonen, og som navnlig har opfordret mig til at holde paa Forslaget, ikke er tilstede idag, og hvis Stemme altsaa ikke kan føres for dette Forslag, en Stemme, paa

hvilken jeg troer, at flere af Forsamlingens Medlemmer vilde lægge Vægt. Jeg kan nu kun tilbagefalde i den ærede Forsamlings Erindring, at han under 2den Behandling, medens han modsatte sig de 200 Rd., der nu ere bortfaldne, paa det Bestemteste anbefalede Forslaget til Forsamlingen.

Oppermann: Jeg har begjært Ordet i denne Sag, væsentligst fordi jeg savner denne Sags naturlige Talsmand her i Salen. Der er imod denne Indretning gjort gjældende, at man ikke har nogen Sikkerhed for, at en dygtig Personlighed faaer denne Post, fordi der Ingen er, der ved Skrifter eller deslige har documenteret sin Dygtighed dertil. Jeg maa derved gjøre den Indvending, at en meget væsentlig og maafkee den væsentligste Deel af det Arbejde, der kommer til at paahvile den Bedkommende, hvis Posten bevilges, bliver Beileddning til Forretninger, for hvilke der efter deres Natur ikke kan gives saadanne generelle Forskrifter for den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa de skulde udføres, som der f. Ex. kan gives for de reent mathematiske Operationer og paa deres Anvendelse til den egentlige Landmaaling. Vel er jeg ikke Landinspecteur, men saameget har jeg dog seet af, hvad der udføres ved de vigtigste Landinspecteurforretninger, idet jeg har leveret Forarbejderne til den største Udskiftningsforretning, der er foretagen i de sidste Aar, at jeg veed, at man med Hensyn til Udskiftningen ikke kan give saadanne bestemte Regler for, hvorledes man med en vis bestemt Fremgangsmaade finder den meest hensigtsmæssige Udskiftning, — dertil ere Tilfældene altsaa for forskellige. Man har dernæst gjort en anden Indvending, som jeg selv lagde no-